

de p[ro]p[ri]a s[er]m[one] legem intelligere. Et ita non de p[ro]p[ri]a remissione. Libertate. b[e]n[e]d[i]c[t]io[n]e
altra p[ro]p[ri]a & nullum dubium relinquitur.

Mitigasti om[n]i[um] iras tuas: misericorditer ob iram indignationis tuas. hoc s[er]mo
no[n] p[ro]p[ri]e de remissione plena p[ro]p[ri]a & p[ro]p[ri]a intelligi: que p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a &
expansiones legales figurari quidem potuit. fieri aut[em] non potuit. Nam aliud no[n]
mitigasti om[n]i[um] iras tuas s[er]m[one] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. Nam qua[m] eos de terra expulseris. Na[m]
terra illa p[ro]p[ri]a fuit eis si p[ro]p[ri]a legem tuam hauriat t[er]ra. sine spiritu in
limore p[ro]p[ri]a. Si aut[em] no[n] p[ro]p[ri]a. iras mitigasti. q[uo]d digni fuerit. expelli
de terra. Verumtu[m] tu si p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a q[uo]d quib[us] enadabant iras istam
ip[s]am dei. q[uo]d remanebat nihilominus ira eterna & p[ro]p[ri]a. Et iustitia leg[is]
no[n] placuit d[omi]n[u]s. q[uo]d t[er]ra terrena mereretur. & terrena mala vitaret. Et
Nunc dicit om[n]i[um] iras tuas: non t[er]ra illam legalem & p[ro]p[ri]a: ut intelligeret
iniquitatis & om[n]i[um] p[ro]p[ri]a q[uo]d dixit: non ea est. q[uo]d s[er]m[one] legem s[er]m[one]. s[er]m[one] coram
his iudic[is] voluit. Et ea magis. que p[ro]p[ri]a s[er]m[one] & p[ro]p[ri]a remitti no[n]
poterant p[ro]p[ri]a q[uo]d remaneret ira dei in nobis. Et idem e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]a ira
indignationis. hoc e[st] ira p[ro]p[ri]a: no[n] s[er]m[one] ira temporalis. Quare. s[er]m[one]
s[er]m[one] t[er]ra erat om[n]i[um] in littera & figura p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a: merita p[ro]p[ri]a
iniustitia. bella. p[ro]p[ri]a. culpa. q[uo]d om[n]i[um] s[er]m[one] legem p[ro]p[ri]a fuerant expulsi &
& p[ro]p[ri]a non enadabantur spiritalia bestia. Et p[ro]p[ri]a figurar[um] figurar[um] sustinuit
illos deus. ita in figura ambulare. Na[m] & ira dei & ira dei & p[ro]p[ri]a
& favor t[er]ra p[ro]p[ri]a erat. Et non erat leg[is] om[n]i[um] ira eius. Et magis p[ro]p[ri]a
& no[n] om[n]i[um] ira dei p[ro]p[ri]a & figura e[st]. p[ro]p[ri]a om[n]i[um] iras mitigasti
hoc e[st] remitti iniquitatis. Et remitti iniquitatis. hoc e[st] misericorditer captivitas. Et
amicis captivitas. hoc e[st] habitus terrar[um]. T[er]ra de p[ro]p[ri]a ad ultimam optime scriptis
et posuit. Et non loquuntur nisi de p[ro]p[ri]a b[e]n[e]d[i]c[t]ione terre. que e[st] om[n]i[um] iras
dei mitigasti. Et in terra q[ua] nos toram illo est.

Convertite nos deus salutaris noster: & auerte iras tuas a nobis
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a que vult intelligi p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a erat que p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
Quare consequens e[st] ut & de p[ro]p[ri]a n[ost]ra remissione. loquatur. que deo e[st] s[er]m[one]
m[er]ita. Quia non p[ro]p[ri]a humana virtute fieri. Et t[er]ra divina: pro eo q[uo]d deus in t[er]ra
ne abscondimus est. ita ut in om[n]i[um] homo cognoscere no[n] possit: nisi ex p[ro]p[ri]a g[ra]t[ia]
dei illustratus. Tu b[e]n[e]d[i]c[t]us in t[er]ra dicens. Tu es christus filius dei. Tu
audimus. p[ro]p[ri]a et similes bariona. Caro & sanguis tibi no[n] revelavit. Et p[ro]p[ri]a
et magis que e[st] in oculis. Et magis. Et t[er]ra om[n]i[um] d[omi]n[u]s dei. Et Matt. xi. Venit ad
ca[m]p[us] & abscondit a sapientibus & prudentibus. Et t[er]ra ad deum e[st]
nemo p[ro]p[ri]a nisi p[ro]p[ri]a ad christum conversus. sicut dicit. Nemo venit ad patrem
nisi p[ro]p[ri]a. Quare p[ro]p[ri]a videns multos de suo p[ro]p[ri]a t[er]ra om[n]i[um] fieri posse
errare. p[ro]p[ri]a a christo p[ro]p[ri]a ut t[er]ra t[er]ra. Et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
christi sine dei incarnati. Nam h[uius] p[ro]p[ri]a n[ost]ri: qui noluit t[er]ra
& cognoscere illum p[ro]p[ri]a q[uo]d erat homo & abscondimus. Tu & modo.

et magis
nemo p[ro]p[ri]a
nisi p[ro]p[ri]a
et magis
nemo p[ro]p[ri]a
nisi p[ro]p[ri]a